

روحانی در دیدار با فعالان رسانه‌ای کشور:
برخی فکر می‌کنند تضعیف دولت تضعیف نظام نیست

پایگاه اطلاع‌رسانی ریاست جمهوری: رئیس‌جمهور عصر روز گذشته در دیدار با جمعی از مدیران و فعالان رسانه‌ای کشور با بیان اینکه ملت ایران در زمینه مقابله با ویروس کرونا، با اتحاد، انسجام و همبستگی یک معجزه تاریخی انجام داد...

صفحه ۱۵

چهارشنبه ۳۱ اردیبهشت ۱۳۹۹ • ۲۶ رمضان ۱۴۴۱ • ۲۰ می ۲۰۲۰

هم‌زمان با انتشار گزارش تحقیق و تفحص از عملکرد ۲ خودروساز اعلام شد

اشد مجازات برای متهمان خودروسازی

صفحه ۴

زمزمه‌های انتخابات ۱۴۰۰ در جبهه اصلاحات
**لاریجانی، روحانی
اصلاح‌طلبان می‌شود؟**

وداع با صندلی سبز

علی لاریجانی:
نمی‌توانیم در حکومت
یک بام و دو هوا باشیم

صفحه ۲

حق شناس به دادسرای رسانه فراخوانده شد

**تبعات اصرار شورا
بر انتشار آمار کرونا**

گروه جامعه: اعضای شورای شهر تهران پس از شروع به کار در سال جدید نسبت به اعلام‌شدن آمار تفکیک‌شده مبتلایان و فوت‌شده‌ها در استان تهران معترض بودند اما پس از آنکه سخنگوی وزارت بهداشت در آخرین روزهای فروردین‌ماه...

صفحه ۱۳

سال هفدهم • شماره ۳۷۲۵ • ۱۶ صفحه • ۵۰۰۰ تومان

سرمقاله

مقطع جدید روابط تهران-ریاض

غلامرضا نظر بلند . تحلیلگر

بروز شایعاتی مبنی بر درخواست عربستان از نخست‌وزیر جدید عراق برای میانجی‌گری بین تهران و ریاض، سخنگوی دستگاه سیاست خارجی کشور را بر آن داشته تا با این بیان که «ایران، چه با میانجی و چه بی‌میانجی آماده گفت‌وگو و رفع سوءتفاهمات با عربستان است»، واکنش نشان دهد. می‌گویند قوانین نیوتن همان‌گونه که در دنیای فیزیکی ساری و جاری است در حوزه سیاست و امنیت ملی هم مصداق دارد؛ چراکه در این حوزه هم هر عملی با عکس‌العمل طرف مقابل روبه‌رو می‌شود. روابط دوجانبه ایران و عربستان در دهه‌ها و به‌ویژه در دو دهه اخیر از همین قانون الکوبرداری کرده و بر شاکله و سازه ناپسند «این به آن در» یا به بیانی دیگر «هر چه عوض دارد، گله ندارد» (tit for tat) استوار بوده است. روابط ایران و عربستان در زمان رژیم گذشته هم چندان حسنه نبود، هرچند نظام سیاسی حاکم بر دو کشور به نوعی متجانس بود و افزون بر آن، هر دو در اردوگاه غرب قرار داشتند. سقوط رژیم شاه در پی وقوع انقلاب اسلامی گو آنکه او را که با عرب‌ها میانه‌ای نداشت و آنها هم به دلیل «بختگر ملوکانه» از وی گله‌مند و رنجیده‌خاطر بودند، از صحنه روزگار خارج کرد اما ریاض را به‌ویژه از بابت ترس از امکان صدور انقلاب به کشورشان به‌شدت نگران کرد و روابط دوجانبه را در هاله‌ای از ابهام و حالت خوف بیش از رجا قرار داد. با پایان یافتن جنگ هشت‌ساله که سعودی‌ها در طول آن از هیچ حمایتی از عراق علیه ایران دریغ نوزیدند، تهران با چشم‌پوشی از حمایت‌های بی‌دریغ مزبور دست دوستی به‌سوی ریاض دراز کرد و درصدد آب‌کردن یخ روابط برآمد. این پیشگامی نتیجه‌ای نیکو داشت تا حدی که دولتیان ایران و عربستان را به امضای معاهدات امنیتی واداشت. امضای توافق‌نامه امنیتی بین دو کشور را باید نقطه اوج روابط دوجانبه دانست، اما این اوج‌گیری زیاد به درازا نکشید و وقوع رویدادهایی نامطبوع در همین حیطه ویض اجازه نداد دو کشور دل به هم‌گرایی خوش کنند و روابطی راهبردی بین خود رقم بزنند. باوجوداین تا زمانی که دولت‌های موسوم به «سازندگی» و سپس اصلاحات بر سر کار بودند، باوجود ناخشنودی آمریکایی‌ها و اسرائیلی‌ها از همین سطح روابط، اختلافات از کنترل خارج نشد و دو کشور با خردورزی و هشیاری تلاش کردند حداقل همزیستی مسالمت‌آمیزی داشته باشند و به دوره انجماد روابط بازنگرند. نمونه‌های چندی شاهد این مدعاست که به دو مورد آن اکتفا می‌کنیم. نخست موضعی بود که ریاض در قبال موضوع انفجار در پایگاه نیروهای آمریکایی در شهر خیر (khobor) عربستان در سال ۱۹۹۶ که به کشته و زخمی شدن چندصد آمریکایی انجامید، اتخاذ کرد. عربستان با مردوددانستن هرگونه دخالت ایران در آن انفجار، کشورمان را از اتهام وارده مبرا و در عمل آمریکایی‌ها را از حمله نظامی به ایران منصرف کرد. نمونه دیگر به روی خوش نشان‌دادن ملک عبدالله به درخواست ایران برای همکاری به‌منظور جلوگیری از کاهش بیش‌ازپیش قیمت نفت برمی‌گردد که داشت اقتصاد ایران را با بحران مواجه می‌کرد. گویا وقتی نماینده عالی سیاسی ایران در عربستان پیام رئیس دولت وقت را به پادشاه وقت عربستان انتقال می‌دهد و در آن از کارشنکی ریاض در موضوع تعیین قیمت نفت و تبعات زیان‌بار آن برای اقتصاد ایران و معیشت مردم گلایه می‌کند، نامبرده با این جمله که مگر می‌شود ما به خودمان اجازه دهیم که در امر معیشت برادران مسلمان ایرانی خود اختلال ایجاد کنیم (نقل به مضمون) واکنش فوری نشان می‌دهد و بعد هم با اقدامی مناسب درصدد جبران مافات و رفع مشکل بر می‌آید.

ادامه در صفحه ۲

یادداشت

روزهای بلاتکلیفی صنعت

یک‌ونیم دهه است که در سردرگمی کامل به‌سر می‌برد. نه سیاست و راهبرد صنعتی آن باوجود تأکیدات قانونی مبنی بر تدوین «استراتژی توسعه صنعتی» (مواد ۲۱ و ۱۵۰ برنامه‌های چهارم و پنجم توسعه) مشخص است و نه ساختار اداری آن بعد از حدود هشت سال از ادغام و تأکید قانون‌گذار مبنی بر تصویب نمودار تشکیلاتی و سازمانی آن مصوب است و بالطبع نه مجریانی در قذوقاره‌های ضرورت‌های توسعه‌ای یک ساختار صنعتی مدرن دارای تفکر استراتژیک سکن‌دار امور این حوزه بوده‌اند. متأسفانه آنچه در حدود یک‌ونیم دهه اخیر بر این حوزه گذشته است، جز آشفتگی و روزمرگی نبوده است. سال‌هاست که صنعت دست بالا را در فرایند و روند توسعه‌ای کشور ندارد و به چرخ پنجم تبدیل شده است. درحالی‌که این صنعت است که باید نقش اصلی را در روند توسعه‌ای کشور داشته باشد و راهنمای سیاست‌گذار در تدوین سیاست‌های پولی، ارزی و تعرفه‌ای و... باشد. فراتر از آن، سیاست خارجی کشور (صادرات و سرمایه‌گذاری خارجی و...)، نظام قضائی (حقوق مالکیت، رسیدگی به دعاوی و...)، نظام آموزشی (آموزش نیروهای ماهر مورد نیاز برای صنعت و توسعه صنعتی) و... در ربط با توسعه صنعتی متدوین و سامان یابد؛ چراکه «توسعه صنعتی» به‌عنوان مرحله گذار به توسعه همه‌جانبه عامل کلیدی ارتقای بهره‌وری دیگر بخش‌های اقتصادی و افزایش درآمد ملی، ایجاد اشتغال پایدار و توسعه مناسبات اجتماعی است.

ادامه در صفحه ۱۳

یادداشت

کرونا و گفتمانی برای تغییر

ویران‌کننده مثل سیل و زلزله و... و حوادث مهم اجتماعی مثل دوم خرداد ۷۶، حرکت‌های اعتراضی سال‌های ۹۶ و ۹۸، سقوط هواپیمای اوکراینی و... و امروز شیوع گسترده کرونا در ایران فضای خاص بر جامعه غلبه کرده است و این موضوع در فضای مجازی به‌صورت بعضاً غلوآمیز فضای روانی جامعه را متأثر کرده است، تا آنجا که رسانه‌های خارجی با ادبیات همیشگی خود یاس و ناامیدی این فضا را پژواک می‌دهند. در این شرایط همه به دنبال تغییر هستند، حتی برخی پا را فراتر نهاده، تصور می‌کنند که برای آینده زندگی خود و فرزندان خویش، باید به خارج از ایران مهاجرت کنند و برخی هم در درون با بیم و امید روزگار می‌گذرانند و مهم‌ترین پرسش بسیاری از آنها این است که چه باید کرد؟

۴- فقدان گفتمان مؤثر برای آینده ایران، یکی از مسائل جدی امروز است. همه تلاش‌های معطوف به مدیریت شرایط موجود است و حتی فراتر از این می‌توان گفت در شرایط امروز گفتمان قالب در جامعه ما گفتمان پزشکی و درمانی است و آنچه سرنوشت همه امور مادی و معنوی را تعیین‌تکلیف می‌کند، سناد ملی کرونا با دستورالعمل‌های پزشکی است. اگرچه جامعه ایران تا مدیریت و درمان کامل بیماری کووید ۱۹ به راهبری گفتمان پزشکی نیاز دارد و از جامعه پزشکی با همه وجود سپاسگزار است اما همه نیازهای جامعه امروز و آینده نیازهای درمانی نیست بلکه در کنار آن نیازهای اقتصادی، اجتماعی، فرهنگی و حتی مهم‌تر از همه اینها حکمرانی خوب و شایسته است تا جامعه، دولت و حاکمیت بتواند خود را برای شرایط پس از کرونا آماده کند و به‌ویژه آنکه امروز دولت و حاکمیت به دلیل برخورداری از مدیریت شایسته و قابل‌تقدیر در مقابله با کرونا از موفقیت و نمره قابل‌قبول نزد مردم و شاخص‌های سازمان بهداشت جهانی برخوردار شده است، باید خود را به‌طور همه‌جانبه برای شرایط جدید، همایند و آن اهتمام به گفتمانی است که امید برای حل مسائل و معضلات اقتصادی، اجتماعی و سیاسی را در جامعه افزایش دهد و قدم‌های بزرگ در این راستا بردارد و اینکه که ویروس کرونا موجب هم‌سنگی ملی و همدلی بیشتر مردم با دولت شده و مردم مرجعیت دولت را برای بهبود و اصلاح امور می‌پذیرند، لازم است اصلاحات لازم ایجاد شود.

۵- رئیس‌جمهور دوران اصلاحات به مناسبت شرایط جدید جامعه ایران، راهکارهایی ارائه کردند که در میان جامعه به‌ویژه نخبگان اعم از موافق و مخالف بازتاب داشت. این امر نشان‌دهنده آن است که جامعه در حال تغییر ما نیازمند به گفتمانی جدید برای برون‌رفت از شرایط موجود و اتخاذ راهبردهایی برای آینده ایران است.

ادامه در صفحه ۱۳

تنترها

انتخاب رئیس مجلس زیر چهار دیات غیر سیاسی

**قالباف‌هراسی
این بار به رهبری مؤتلفه**

صفحه ۲

محمدرضا یزدانی خرم در گفت‌وگوبا «شرق»

**ورود مجلس به موضوع
ورزشکاران اسرائیل
اشتباه بود**

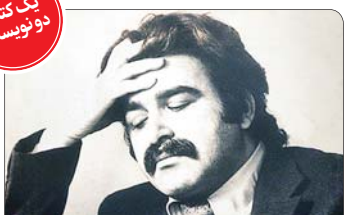
صفحه ۱۴

دردادگاه ۲۱مهم کلان ارزی چه گذشت

**اتهام ۱/۵
میلیارد دلاری
مدیرعامل هفت‌تپه**

صفحه ۴

یک کتاب
دو نویسنده

ترس و لرز غلامحسین ساعدی
به روایت احمد غلامی و حافظ موسوی
**جامعه‌ای که بیرون تاریخ
ایستاده محکوم به فناست**

صفحه ۸

حرف اول

**خط لوله گوره به جاسک
تبلور عزم ملی**

تورج دهقانی

مجاورت منطقه مکران با آب‌های آزاد بین‌المللی در سرتاسر مرز جنوبی و همسایگی مستقیم با کشورهای پاکستان و افغانستان و به‌طور غیرمستقیم با کشورهای آسیای مرکزی (از طریق ترکمنستان)، این منطقه را به درگاهی مناسب برای دسترسی به دریاهای آزاد و تردد آسان کشتی‌های تجاری نسبت‌به تنگه هرمز و منطقه خلیج فارس بدل کرده است. در حال حاضر سواحل جنوب شرقی ایران تا بندر چابهار، در زمره یکی از کم‌توسعه‌یافته‌ترین مناطق کشور بوده که دولت دوازدهم همسو با برنامه کلان توسعه سواحل مکران، یکی از محوریت‌های بازده‌گانه اصلی وزارت نفت را تحت عنوان توسعه سواحل مکران مشخص کرده است. احداث خط لوله گوره-جاسک بخشی از برنامه وزارت نفت برای عمل به مأموریت خود در راستای توسعه سواحل مکران و محدوده بندر جاسک است. انتقال نفت خام از گوره به جاسک با بیش از دو میلیارد دلار سرمایه‌گذاری، تمرکززدایی از پایانه‌های صادراتی و متنوع‌سازی این روند و کاهش ریسک صادرات از تنگه هرمز را در پی دارد؛ ضمن اینکه سبب ایجاد اشتغال در منطقه مکران و توسعه پایدار می‌شود. در سال جاری نیز که رهبر معظم انقلاب اسلامی آن را سال «جهش تولید» نامیده‌اند، اهمیت سرعت‌بخشیدن به اجرای این طرح بیش‌ازپیش نمایان شده است؛ به‌طوری‌که بارها مقامات عالی کشور، رئیس‌جمهوری محترم و وزیر نفت نیز طرح احداث خط لوله گوره-جاسک را مهم‌ترین اولویت وزارت نفت در سال ۹۹ دانسته‌اند. با اجرای این طرح، امکان انتقال روزانه یک میلیون بشکه نفت خام از گوره در استان بوشهر به منطقه جاسک در سواحل دریای عمان فراهم می‌شود و جاسک به‌عنوان دومین پایانه صادراتی نفت خام کشور، اهمیت راهبردی می‌یابد. در سال گذشته با تلاش بی‌وقفه و مجاهدانه مدیران و کارکنان صنعت نفت و همکاری سازندگان و پیمانکاران، توفیقات چشمگیری در اجرای این طرح حاصل شد. تلاشگران عرصه نفت توانستند برای اولین‌بار با بومی‌سازی و تولید ورق عریض فولادی سازگار با نفت اسیدی، تحریم‌های ظالمانه علیه کشور و صنعت نفت را بی‌اثر کنند و مشکل تامین لوله مورد نیاز برای این طرح را رفع کنند.

ادامه در صفحه ۲

بدون هزینه ارسال

شرق
روزنامه

**تحویل روزنامه در منزل
یا محل کار شما**

۸۸۹۰۳۵۴۸